

אור הגאולה המחייב את כל הדורות "חג חירותנו, חג המצאות. אור הגאולה הולך ושותפּ עליינו. בכל הזמנים, ובכל הדורות. גם בדורות היותר אפלים, גם בימים, אשר החושך כסח את כל אופקנו מסביב. וקל וחומר שאנו שואבים ממנה בכל מלא נשמותינו עידוד ותקווה לאור הגאולה ההולכת ומתהדרת עליינו, בחסדי גואל ישראל המAIR לנו באורו בקי' גאולה בימיםנו בתוך כל המחשבים אשר שתו עליינו מעברים".

ה' חג חידותנו. חג המצות. אוד הגאולה הולך ושותפּ עליינוּ. הרוב אומר ב' עולת ראייה' (חלק א, עמ' כג, ד"ה יוצנו) שיציאת מצרים אינה אירוע ה' השיך לעבר בלבד, אלא פעלוה השיכת לכל מהלך ההיסטוריה ואינה נפסקת כלל. יציאת מצרים והגאולה העתידה הן עניין אחד, ומה שרבינו ואליהו הנביא, המתחיל והגומר, 'גואלים הם לגאולה אחת' (ישראל ותחיתו פרק כה). המדרגות הרוחניות של גילוי השכינה בהן זכה עם ישראל ביציאת מצרים, יוצאות אל הפועל קמעא קמעא במהלך כל הדורות. لكن חשוב להבין את יציאת מצרים לא כמורע חד פעמי, אלא כתהילך ארוך ומתרמשך היוצא אל הפועל במילואו, בגאולה העתידה.

מתוך זה נבין, כי ישנו קשר בין העיסוק שלנו בಗאות מצרים ובין קירוב הגאולה העתידה. הרבה בバイורו על ההגדה מביא בשם בשם הארץ"ל שאף על פי שמייקר העיסוק שלנו בהגדה הוא בעבר, ואנו מרחיבים בסיפור פרטי הפרטים של יציאת מצרים, מכל מקום יש לעיסוק זה, ביחוד בזמן המזוהה של ליל הסדר, סגולה פנימית לעורר את הגאולה העתידה. סיפורו יציאת מצרים מעורר לנו את הציפייה לשועה ולהופעת כל המדרגות של גילוי השכינה להן זכינו, ואנו דבקים על ידי כך ביציאת מצרים שהוא שורש חיינו ומתוך כך, על ידי כל סיפורו והעמקה בלילה זה,חושפים אנו את גדולות הנשמה לה זכינו ביציאת מצרים, ומקרבים אנו בפועל את הגאולה העתידה.

אמירתנו בהגדה "השתא הכא, לשנה הבאה בני חורין" – אינה צפיה לשועה בלבד, אלא הבנה עמוקה כי סיפור היציאה פועל בקרב היושעה ולהיותנו בני חורין. כל המעשים אותם פועלים אנו בלילה זהם מקרים הם אותנו לב נוסף אל הגאולה העתידה. לכן אנו מסימים את ליל הסדר בתפילת "לשנה הבאה בירושלים הבניה", משום שמכח סיפור יציאת מצרים מצטיירת לפנינו וקרבה אלינו הגאולה העתידה בצורה חייה וממשית.

העסק בסיפור יציאת מצרים בכל זמן מעורר את הגאולה, אולם הדבר נכון באופן מיוחד דווקא בליל הסדר. הסיבה לכך היא שביליה זה מופיע "אור הגאולה". אור הגאולה הוא שורש כל הגאולות, שורש כל המהלך ההיסטורי, שראשיתו ביציאת מצרים וסיוםו בגאולה الأخيرة. שורש עליון זה הוא סגולת ישראל הפנימית, הולכת ומופיעה בשלבי הגאולה השונים עד להופעתה המלאה לעתיד לבוא.

וכל אחד מאתנו נבחן בלילה ההוא ובימים ההם. יש מבחנים לאדם שבhem
הוא ניכר עד מה הוא עלול לרדת. אלה הם. מבחנים של שעות חולשה ורפון.
אבל יש. מבחנים לאדם שבhem הוא ניכר עד היכן הוא עשוי לעלות ולהתרום.
אלה הם. מבחנים של שעות גדולות ופעולות נעלמות. וכי שלא טרה והעשיר
רווח בערב השעה הגדולה, מה פלא אם אין לו בבואה השעה כוחות לעלייה.
אם אין לו כנפיים לפROSS אתן כאשר ירצה. מכאן חשיבותה של הכנה טובה
לקראת השעה הגדולה. ובלילה ההוא ובימים ההם, אם בינו מוכנים יפה
לקראתם, ניתנת לנו הוזדמנות מצוינת לחוץ את עצמיותנו מכל מסגרת
מלאכוטית מעיקה ומכווצת שנכנטו לתוכה מחמת שכחת יהוטנו הרוחני,
ובלחץ גורמים שוטפים. ניתנת לנו האפשרות להתעלות ולהתרום לפנסות
גפשיות שבhem מתגללה מהותנו המקורית בחופש גמור, בחירות מלאה:

בנין מושג ותאזרחות נרחבת

על כן יתאפשר כל אחד ואחד בכל אמצע וחזק להכין את עצמו
לקראת היום הזה, לקבל כל ההשגות העליונות והאורות הנפלאים שמוספיעים
ומתגלים בו בלילה ובו ביום, להתחז בhem ולהתקדש בקדושה העליונה
הנפלאה זו, ואשרי אשרי למי שפונה לבבו להכין עצמו ללילה וליום
הקדושים האלה.

גַּדְעָן כִּי תְּבִרֵךְ

כ' זה פשוט הוא, שגם הירוד שבאנשיהם אם יוציאו
לטניו שיכל הוא בכל עת לעשות חסד על כל העולם כולה הכלול בתומו כי' כ'
וניות עד אין תכלית, יתעורר בשמה ובגבורה לעשות טוב, וכל העצלות והרפיזון
אין בא כי' מחותר אמונה בגודל הטוב שעושים ממש עם כל היקם בעסק
התורה, המצות, העבודה, וcheinות המדאות, אשר עבר זה האיר ד' את עינינו בדברי
קדושי עליון בעלי קבלת האמת, אשר הרוחבו המשכיות להודיע את גודל יקרת
העבודה ואיך מעלים על יהה את כללות היהוה וכל פרטיה. אמן צרך הדבר
להתקרב אל הzcיר השכלי, כדי שהיו אמץ והשמחה מבוטסת. זה הzcיר
בא עיי' ההבנה של האחדות הרוחנית, דהיינו להשכיל שאור הנשמה של כל יהוי
הוא מקשר עם הנשמה הכללית של כל היהוה כולה, שמנת שואב כל היקום
 לכל פרטיו את אור השלמות, ובזיננו הוא לשטי' או' ב烦恼ה שלנו עיי' התורה,
הזכמה, המצות, העבודה, והמוחות הטובות, בכל עת ורגע, ובכל רגע שאנו מושפעים
או' בנשמתו. אם רק נשים דעתנו שלא על עצמן בלבד אנטנו השיטים כי' על
כל היהוה, כי "כל פעיל ד' למעןו", מושיטים אותו דיאלמה חזים בכלל. האזדייק
15 מוטיף על יציט אומץ בעבודתו, והרשע מתמקת רשותו באיה מודה, והרהוריו
תשובה באים לו, ואפילו הבהמות והזיות מתבסמות לפ' ערכו, ואפילו היזורים
הנוטים להזיק ולהחריב מתעדנים ומודכנים, מזו הקדשה הנוספת עיי' נשמה
אחת השמה לב באמת על הכלל כולה ואין צרך לומר גודל האור שמתוסף
בצחחות העליונות בנשמות, ובכל המדרגות של העולמות הרוחניים, שאין קץ
ליפים והוד קדושים חמורותם. וזה נכוון והגון לכל איש ביחיד מושע עם קדוש,
וביותר היושב על אדמת קדש, ובפרט מי שעכו להסתופף בצלחה של עיר ד',
שכל היהוה החמירות והדוחנית קשורה בה כקשר הענפים בגזע ושורש.
モבטח אני, שכל מה שהוא זיסוז יברור יותר והוא נקנה ביותר בינה וدرעת
ובהוד אמונה שלמה, שתהיא מטופפת כל מה שהאדם שוקד יותר על דלתיה תורה
לשמה בכלל, וביוחר על דלתיה התורה הרוחנית, דהיינו הספרים העוסקים באור
דעת ד', בין ע"פ שכל האנשי בין ע"פ סוד ד' ליראיו, ורזי תורה, שבפי אותה
המודה يتגבר בקרוב הלב והנשמה או' השמחה וגבורה לאהבת ד' וחשך המצות
קדושת תורה. ז' ירושה הרכזת ח' י. י. ג' י. ח' י. ח' י.

... : כל גודל הוא שאע"פ שהעולם יודע תמיד בירידה אחר ירידת מ"מ אין זה כ"א מצד החיזוניות שלו, דהיינו שהמעשים והמודות נופלים זאינם בערך של דורות הראשונים מצד פרטיות הנשומות. אבל מצד הפנימיות, דהיינו כוז-הכלל של כללות קדושת האומה נבסיי, כל דור ודור מוסיף על הדורות הראשוניים, מפני שהקדושה מצטרפת, ונמצא שהקדושה של מעוט חורה ומעשים טובים של דורות האחוריים מוסיפה אור לשעבר ג"כ, ובעיריה אין לה פירות ולא צידות, בסוד "יתפרדו כל פועל און". ע"כ כללות האומה בתוכיוזנו: היא מלאה יותר אור ד' מכפי הערך של העבר, אלא שאין הדבר נגלה לעין עד בג' אשיח צדקנו, ב"ב, שיצא מ"היכל קו צפור². כלומר: מכל הקדושים שבכח יגלה בפועל, גראו ר' בר ימברג

בlijil הסדר אנו נמצאים במצב נפשי אחר מאשר בשאר ימות
השנה. מתגלה בתוכנו הארה פנימית מאד בהירה. כשם שישנה נשמה
יתירה המופיעה בשבת ומכוונה יש לאדם הרגשות געלוות ורוממות
רוחנית, כך גם ליל התקדש חג' מקנה לכל אחד מישראל הארה רוחנית
פנימית מיוחדת המאירת בנשנותו הפרטית, מעין ההארה לה זכתה
האומה ביציאת מצרים. לכן שוואבים אנו מליל התקדש חג' חיזוק
ועידוד לעובודתנו בדור זהה, מפני שעל ידי הארץ לילה זה, האמת
הפנימית נעשית לנו יותר בהירה, וננו סוקרים את יציאת מצרים
והגאולה העתידה במבט אחד, ומתוך כך אנו מוסיפים אמונה וצפיפות
10 ישועה להתגברות "קיי הגאולה" הקטנים המופיעים בדורנו, ופזעלים
אנו עם אייל, עד לגילוי אור הגאולה בשלמותו בקרוב ב"ה.

מכוח אוור הגאולה המתנוצץ בלילה זו אנו יכולים להבין את הנעשה איתנו בדרך זה של הקץ המגולה. מתווך אוור הגאולה המאייז בזמן חרותינו, אנו מקבלים את היכולת להתחבון על כל התהיליכים העוביים על עם ישראל בצורה בהירה וمبינים אותם באופן שורשי ועמוק. מתווך כך, אנו מתחזקים בצפיפות היושעה היוצרת ובנטילת חלק פועל בגאולה – בין במחשבה ובין במעשה.

וכמו אז בשעת יציאת מצרים. כן בכל שנה ושנה בהתקדש ליל
שמורים לד' זוכה כל אחד ואחד מישראל שהקב"ה כביכול מטפל
בו בכבודו ובעצמו ובעת עירicity הסדר וכל היום הראשון של החג הוא
יושב במחיצתו של מקום. ואור הנשמה מתגללה אז לכל יחיד וייחיד בכל
הדר קדשה ומלא צביונה—לא לפि המעשיות וההתעוררות—ומופיעה בהדרה
כל אותו היום.ומי שזוכה להכין את עצמה להנחות מאור הנשמה ולהתאזר
בها אין קץ למעלתו. יהא אור זהה מair בו כל השנה כולה. באותה הדרת
הקדש וההופעה הגלוי. שמתגללה אז

କିମ୍ବା କିମ୍ବା, କିମ୍ବା କିମ୍ବା